

Paris'in onaylanmasına evet, ama esas "beklediğimiz biziz"!

Bu ay açılmasıyla birlikte meclisin ilk gündem maddelerinden bir tanesi Paris İklim Anlaşması'nın onaylanma süreci oldu. Erdoğan hükümeti 2016'da imzaladığı anlaşmayı, çeşitli ulusal ve uluslararası ekonomik-politik baskılar neticesinde ancak şimdi onaylama sürecini başlattı. Aslında imza ile onaylama arasında bu kadar zaman geçmesi bile AKP-MHP iktidarının iklim krizine karşı en ufak bir şey bile yapma amacında olmadığına göstergesi.

Halbuki bu konuda harekete geçmek için artık gün bile kaybetmemiz gereken bir aşamaya geldik. BM'nin açıkladığı son rapora göre 2050'ye gelindiğinde dünya nüfusunun yarısı, içme suyuna ulaşma konusunda ciddi güçlükler yaşayacak. Üstelik Türkiye, iklim krizinden en çok etkilenecek ülkeler arasında yer alıyor. Ülke şu anda bile "su fakiri" olarak kabul edilirken, içme suyu kaynakları birer birer kururken AKP-MHP'nin aymazlığı, karşımızdaki tehdidi daha da büyütüyor (gerçi dünyanın geri kalan hükümetlerinin de haklarını yemeyelim; onlar da en fazla mış gibi yapıyorlar!)

Kar-güç rekabeti bizi bu günlere getirdi

Dünyada ekoloji mücadelesi yürüten inisiyatiflerin çoğunun üzerinde anlaştıkları konulardan bir tanesi, iklim krizinin temel nedeninin mevcut ekonomik-politik sistem olduğudur. Gözü, kar ve güçten başka hiçbir şey görmeyen ve bu uğurda her şeyi feda etmeye hazır şirketlerin ve devletlerin varlığı ve bunların hegemonyası, dünya ve onun kopmaz parçası olan insanlık için en büyük risk kaynağı.

Şu anda küresel ortalama sıcaklık, sanayi devrimi öncesine göre yaklaşık 1,7°C daha fazla. Bu küçükmüş gibi görünen artış bile kendisini korkunç kuraklıklar, kasırgalar, seller olarak hissettiriyor. Üstelik eğer bir an önce küresel çapta gerçekçi önlemler alınmaz, radikal politika değişikliğine gidilmezse çoğu bilim insanına göre yüzyılın sonunda ortalama sıcaklık artışının 4°C ve hatta onun da üstünde olma ihtimali çok yüksek. Dolayısıyla şirketlerin ve hükümetlerin doğaya ve insanlığa vaat ettikleri, en uçuk distopik roman ve filmleri bile solda sıfırda bırakacak bir felaket senaryosu.

Paris'i mücadele konusuna dönüştürelim

2015'te hazırlanan Paris İklim Anlaşması'na taraf olan 150'den fazla devlet, anlaşmadan aylar önce kendilerinin iklim krizine karşı alacakları önlemleri vaat ettikleri (ve bu anlaş-

maya da temel olan) "Niyet Edilen Ulusal Katkı Beyanları"nı sundu. Buna göre çoğu devlet 2030'a kadar iklim krizinin en önemli nedeni olan CO2 emisyonunu azaltacağını, bir kısmı ise 2050'lerde tamamen sıfıra düşüreceğini vaat etti.

En başından itibaren yaşam savunucuları ve konunun uzmanı bilim insanlarından Paris İklim Anlaşması'na sert eleştiriler yöneltildi. Bu eleştiriler, iki ana konuda yoğunlaşıyor: 1. Anlaşmanın hiçbir denetim ve yaptırım mekanizmasına sahip olmaması, 2. Vaatlerin hepsi harfiyen yerine getirilse bile anlaşmanın hedefi olan 2100'de küresel ortalama sıcaklık artışını 2°C'de tutmanın çok ama çok zor olması.

Konuya Türkiye'nin "niyet"i açısından yaklaşırsak durum çok daha vahim. Erdoğan'ın Paris'e imza atarken verdiği "ulusal katkı beyanı" tam bir kara komedi konusu: Hükümet, CO2 emisyonunu azaltmayı değil "artıştan azaltma"yı vaat etti. Üstelik sunduğu rakamlar şişirilmiş rakamlardı. "Beyan"a göre Türkiye, 2012'de yıllık yaklaşık 400 milyon ton olan emisyonunu 2030'da iki katından fazla artırarak yıllık 900 milyon tonun üzerine çıkarmayı "vaat etti". Bunu yaparken de eğer hiçbir şey yapmasa emisyonunun 2030'da yıllık yaklaşık 1,2 milyar ton olacağını, ama atmamayı vaat ettiği adımlar neticesinde bunu yüzde 20 azaltacağını belirtti. Bu 1,2 milyar ton emisyon rakamı son derece abartılı, çünkü 2012'den 2030'a kadar emisyonun bu kadar artabilmesi için Türkiye ekonomisinin her sene sürekli yüksek büyüme rakamları elde etmesi gerekiyordu. Velhasıl Erdoğan, bu anlaşmaya bu "niyet"le imza atarak iklim kriziyle mücadele etmek için aslında kılını bile kı-

pırdatmayacağını beyan etmiş oldu!

Üstelik atmayı vaat ettiği adımlar da son derece sorunlu. Örneğin CO2 emisyonunu azaltmak için 2030'a kadar bir nükleer santrali devreye sokma sözü verdi (yağmurdan kaçarken doluya tabi tutulmak bu olsa gerek). Bunun dışında rüzgar ve güneş gibi yenilenebilir kaynaklardan elde edilmesi planlanan elektrik üretim artışı çok düşük, kömürlü termik santrallerin kapatılmasından hiç bahsedilmiyor, emisyonun en önemli kaynaklarından olan ulaşım sektöründe toplu taşımacılık vurgusu muğlak vs.

Tüm bunlara karşın elbette Paris'in imzalanmasına karşı çıkmamak gerek. Bunun yerine Paris sürecini hem Erdoğan hükümetinin hem de diğerlerinin "niyet"lerini teşhir etmek, onları acilen, gerçekçi adımlar atmaları için sürekli zorlamak için kullanmalıyız.

Mücadele treninin önümüzdeki durağı Glasgow

Kasım ayında İskoçya'nın Glasgow kentinde Paris'in gözden geçirileceği BM COP26 zirvesi yapılacak. Tüm dünyadan yaşam hakkı savunucuları da bu zirveyi protesto etmek ve alternatif toplantılar düzenlemek üzere orada olacaklar.

Bununla birlikte Paris Anlaşması'nın kadüklüğü dünyada ekoloji mücadelesi verenlerin bir kısmını "halkların iklim anlaşması"nı hazırlamaya götürdü. Buna "Glasgow Anlaşması" deniyor. Ana slogan ise "beklediğimiz biziz".

Türkiye'de bu iki sürecin yerel ayağını oluşturmak üzere yaşam savunucuları COP26 Türkiye Koalisyonu adı altında bir araya geldi. Koalisyon bir yandan Kasım'a kadar çeşitli toplantı ve etkinliklerle Türkiye'deki ekoloji mücadelesi yürüten birey ve grupların ortak taleplerde buluşmasını, sözlerinin Glasgow'a taşınmasını hedeflerken diğer yandan Kasım'dan sonra Glasgow Anlaşması'nın Türkiye "taahhütleri"ni oluşturmak, iklim krizine karşı gerçekçi çözüm önerilerini toplamak ve bunlar için birleşik bir mücadele hattını kurmak için çaba harcayacak.

İklim krizi en çok sıradan insanı vuruyor. O yüzden bizim sıradan insanın yaratacağı alternatife ihtiyacımız var. Bu alternatif için farklı farklı yaklaşımlar, fikirler söz konusu. Tüm bunlara rağmen birlikte harekete geçmemizi sağlayacak, ortaklaştığımız talepler ve hedefler var. Bu noktadan birlikte mücadele etmeye başlamak, mücadele içinde farklı fikirlerimizi tartışmak ve böylece birliğimizi güçlendirmek zorundayız.

Glasgow bize birleşme, birlikte harekete geçme fırsatı sağlıyor.

KHK zulmüne karşı yürütülen mücadelenin yanındayız

KHK'lılar Platformu, yürüttüğü mücadeleye olan toplumsal desteği artırmak için konuyla ilgili siyasi partiler ve demokratik örgütlerle birlikte buluşmalar düzenlemeye devam ediyor. Bu kapsamda 26 Eylül'de Yeşil Sol Parti üyeleriyle birlikte bir çevrimiçi toplantı yapıldı.

Toplantıda söz alan KHK'lılar, karşılaştıkları zulmü ve başarılarından geçenleri dile getirdiler. Toplantıda mücadelenin en başından beri onlarla dayanışma içinde olan Yeşil Sol Parti'yle birlikte bundan sonra neler yapılabileceği de ele alındı. Buna göre partimiz özellikle platformunun sesinin ulusal ve uluslararası mecralarda duyurulmasına katkı sunma konusunda sorumluluk aldı. Ayrıca toplantıda söz alan üyelerimiz, var olan politik destek yanında başka alanlarda da platformla birlikte tutum almayı sürdüreceklerini ifade ettiler.

Eşsözcülerimiz KHK TV'deydi

Eşsözcülerimiz Ayşe Erdem ve İbrahim Akın, KHK TV'de yayımlanan programa katıldılar ve sorulara yanıt verdiler. Programda partimizin tanıtımı yanında KHK mücadelesinde şimdiye kadar yaptıklarımız ve bundan sonra yapacaklarımız ele alındı. Programın kaydını buradan izleyebilirsiniz.

Ayşe Özdoğan'a özgürlük

KHK ile işinden olan ve bu süreçte kanser hastalığına yakalanan, düzenli tedavi görmek zorunda olan, yüzde 72 engelli raporuna sahip Ayşe Özdoğan hakkında verilen hapis cezası

Yargıtay'ca onandı ve cezaevine kondu. Bu vicdansızlığı protesto ediyoruz.

Pandemi sürüyor

Okulları yeniden kapatmak çözüm mü?

Zeynel Özgün (*)

Pandemide eğitimin durumu, yüz yüze eğitimin başlaması, okulların hazır olup olmadığı gibi konular son haftalarda salgınla ilgili gündemde üzerine en çok konuşulan şeyler oldu.

Hatırlanacağı üzere Milli Eğitim Bakanlığı, okulların neredeyse tamamen kapalı olduğu bir buçuk yılın ardından yeterli önlem alındığını belirterek Eylül ayı başında okulları tam zamanlı olarak yüz yüze eğitime açtı. Salgının seyri ve okulların bu seyirdeki rolünün elbette önemli olduğunun altını çizerek yaşadığımız sorunların kaynağını görebilmek için eskiye dönüp pandeminin başladığı zamana bakmakta yarar var.

Aslında bugün pandemiyle birlikte gündeme gelen eğitim alanındaki sorunların tamamı öteden beri var olan, gerek Eğitim Sen'in gerekse bu alandaki diğer sivil toplum kuruluşlarının hep işaret ettiği konulardır. Eğitim sistemimizdeki bu yapısal sorunlar olmasaydı pandemi, okullar için bugünkü kadar büyük bir risk oluşturmazdı.

Sınıf mevcutlarının fazlalığı, bina ve derslik yetersizliği, öğretmen eksikliği, yardımcı personel istihdam edilmemesi, eğitime erişim olanağının toplumun her kesimi için eşit olmaması, okullardaki bütçe ve ödenek yetersizliği, sendikaların, veli ve öğrenci dernekleri gibi eğitim bileşenlerinin karar alma süreçlerinden uzak tutulması, sürecin şeffaf yürütülmemesi gibi sorunlar öteden beri var olagelen, fakat pandemi koşullarında toplumun bütün katmanları nezdinde daha görünür olan sorunlardır. Yani aslında pandeminin yarattığı sonuçlardan biri de eğitimdeki yapısal sorunları görünür kılması oldu. Bir kısmı yukarıda sayılan bu sorunlar aynı zamanda salgının yayılım hızının artmasına ve pandeminin okullar için daha tehlikeli hale gelmesine de yol açtı.

Pansuman niteliğindeki önlemlerle yapısal sorunların çözülmeceği herkesin bildiği bir gerçek. Bu tür önlemler ancak, sayılan sorunlarla yüzleşmesini bir miktar öteleyen fakat geçen zaman içinde var olan sorunlara başkaları eklenmiş olur. Bu nedenle eğitim alanında pandemiyle mücadele etmenin en etkili ve kalıcı yolu eğitimdeki yapısal sorunların çözülmesi için devlet bürokrasisini gerekli adımları atmaya zorlamaktır. Salgının ilk haftalarında, tam kapanmanın tartışıldığı dönemlerde okulların da kapatılmasının anlaşılır gerekçeleri olabilir. Fakat ilerleyen aylarda, hele de üzerinden iki yıla yakın zaman geçmişken halâ aynı yöntemde ısrar etmenin soruna çözüm getireceğini ummak doğru değil. Okullar ne kadar uzun süre kapalı tutulursa tutulsun, eğitim alanındaki temel sorunların çözümüne yönelik adımlar atılmadan kapatıp sonra aynı koşullarla yeniden açmak, sadece gerekli adımları atmayan devlet bürokrasisine hiçbir şey yapmadan geçireceği biraz daha zaman kazandırmaktan ve şimdiye kadar yaşanmış bütün kötü sürecin yeni bir gösterimini bir daha yaşatmaktan başka bir işe yaramayacak.

UNESCO'nun Haziran 2021 verilerine göre dünyadaki toplam 210 ülkenin % 57'sinde (ki bunların arasında Fransa, Rusya, Birleşik Krallık, İsveç, İsviçre, Japonya ve Çin gibi ülkeler var) okullar salgın süresince tamamen açık kaldı. Yine UNESCO'ya göre dünyadaki ülkelerin sadece % 9'unda (Türkiye, Irak, Meksika, Uruguay, Suudi Arabistan gibi ülkeler) okullar tamamen kapalı tutuldu. Bu manzara hem Türkiye'nin eğitim alanında bulunduğu ligi göstermesi bakımından hem de okulların kapalı tutulmasının

asıl nedenleri konusunda bir fikir veriyor doğrusu.

Her ne olursa olsun her şeye karşın okullar açık tutulmalı mı peki? Bu yazının anlatmak istediği şeyin bu olmadığını altını çizerek belirtmek isterim. Yukarıda sayılan sorunların bugünden yarına çözülemeyeceği açık. Üstelik salgının hızı bir miktar kesilmiş gibi görünse bile etkisini sürdürdüğü de biliniyor. Fakat pandeminin ilk aylarına göre şimdi çok önemli bazı avantajlara sahip olduğumuzu da unutmamak gerekir. Her şeyden önce pandemi boyunca geçirdiğimiz zaman içinde oluşan bilgi birikimi ve çoğu can yakıcı olsa da yaşanmış deneyimler sonucunda salgınla mücadele etme pratikleri konusunda artık çok daha fazla bilgiye sahibiz. Ayrıca Covid19 aşısının salgının hızını kesmede önemli bir silah olduğunu hatırlayıp bunu da sahip olduğumuz avantajlara eklemek gerekir. Bütün bunlar, bahsedilen yapısal sorunların çözümü konusunda devlet bürokrasisine adım atabilme zemini sunuyor. Yapılacakların yakın, orta ve uzun vadede olmak üzere planlanması, hayata geçirilmesi gerekiyor. Temel sorun, bu adımların atılıp atılmayacağı. Bugüne kadar geçen zaman, devlet bürokrasisinin bu konuda pek de gönüllü olmadığını gösterdi. Çünkü gördük ki geçtiğimiz bir buçuk yıllık zaman boyunca ne derslik sayısı arttırıldı, ne sınıf mevcutları seyreltildi, ne yeterli öğretmen atandı, ne yardımcı personel istihdam edildi, ne de okullara yeterli bütçe ayrıldı. Kendi istğine bırakılırsa MEB bürokrasisi muhtemeldir ki bundan sonra da bu adımları atmayacaktır. Ancak gerçekleşecek bir toplumsal basınç sonucunda bu adımlardan bazılarının atılması sağlanabilir. Bunun için de sorunu derin dondurucuya kaldırıp sonra çözülüp çözülmediğinde her seferinde başladığımız yere dönmektense salgınla mücadelede elde edilen avantajların sağladığı olanaklarla devlet bürokrasisini sorun çözücü adımlar atmaya zorlamak en doğrusu olur. Bu da sorunların üstünü örten kapanmayla değil, yaygın aşılamanın hız kesmeden sürdürülmesinin sağlayacağı hareket alanını doğru kullanmakla ve var olan yapısal sorunları, tartışmanın odağına taşıyan bir yaklaşım geliştirmekle mümkün olur.

Ve elbette bu süreçte aşılamanın hız kesmeden devam ettirilmesi ve yaygınlaştırılması, ders sürelerinin kısaltılması, gerektiğinde bazı derslerin online yöntemle desteklenmesi, etkin rehberlik hizmetleri, okullara salgın ödeneği gönderilmesi, kalabalık okullar için az mevcutlu okulların dersliklerinden veya başka kamu binalarından yararlanılması, ek atamalar yapılması gibi rahatlatıcı önlemlerle okulların açık tutulması sağlanabilir.

(*) *Eğitim-Sen üyesi eğitim emekçisi*

24 Eylül Küresel İklim Grevi

24 Eylül'de dünyanın dört bir yanında gerçekleştirilen iklim eylemlerine Türkiye'den de ses verildi. İstanbul, İzmir, Adana ve Aydın gibi şehirlerde bir araya gelen yaşam savunucuları, iklim krizinin yarattığı tehdide ve alınması gereken acil önlemlere bir kez daha vurgu yaptılar.

İstanbul'da gündüz Kadıköy'de yapılan eylemin ardından yaşam savunucuları akşam düzenlenen konsere katıldılar.

İzmir'de Küresel İklim Grevi etkinlikleri İklim İçin Cumalar aktivisti 3 kadının okuduğu basın açıklaması ile başladı. Tüm canlıların ve ekosistemlerin hakları için hemen şimdi harekete geçilmesi gerektiğini vurgulayan gençler hem iklim krizinden etkilenmenin eşitsiz olduğunu hem de krizin var olan adaletsizlikleri derinleştirdiğini vurguladılar. "Biz değilsek kim? Şimdi değilse ne zaman" "İklimi değil kendini değiştir" "Dünya eriyor, harekete geç!" sloganları atıldı. Ardından oturma eylemi başladı. Yeşil Sol İzmir İl Eşsözcümüz Yeşim Arslan ve il üyelerimiz de etkinliğe katıldı.

Aydın'da düzenlenen etkinliklere Büyük Menderes İnisiyatifi ile birlikte Aydın il örgütümüz katıldı.

Adana'da il örgütümüz, Abidin Dino Parkı'nda basın açıklaması yaptı.

Bodrum'da düzenlenen basın açıklamasına direnişteki İkizköylüler de katıldı. Etkinlikte İkizköy adına konuşan Anıl Işık (15) "Biz Akbelen Ormanı'nın kömür madeni olmaması için mücadele ediyoruz... Ne geleceğimizi ne de Akbelen Ormanı'nı vermiyoruz" dedi.

Aliğa'yı artık rahat bırakın

1961 yılında ağır sanayi bölgesi ilan edilen Aliğa'da halen kapasitesinin çok üzerinde demir-çelik ve petrokimya tesisleri, termik santraller, organize sanayi bölgeleri bulunuyor. Bu tesislerin ve Foça Aliğa arasında biriken cüruf dağlarının yol açtığı hava, su ve toprak kirliliği tüm İzmir'i olumsuz etkilerken Aliğa halen ülkede kansere bağlı ölüm oranlarının en yüksek olduğu bölge durumunda. Aliğa'nın derhal rehabilite edilmesi ve hiç bir yeni oluşuma izin verilmemesi gerekirken, 3 köyü kapsayan 10 hektarlık bir alana Ekovar Çevre Grup AŞ tarafından Batı Ege ve Güney Marmara Endüstriyel Katı Atık Bertaraf tesisi kurulmak isteniyor. 7 ayrı ilden gelen tonlarca tehlikeli atık burada depolanarak ayrıştırılacak ve yakılacak. 7 Ekim Perşembe saat 13.00'da Şehitkema Mahallesi'nde yapılmak istenen ÇED süreci bilgilendirme toplantısı halkın ve ekoloji aktivistlerinin mücadelesiyle engellendi. EGEÇEP, ALÇEP, FOÇEP aktivistlerinin de yer aldığı eyleme Yeşil Sol Parti İzmir il üyeleri de katıldı. Köy sakinlerinden Ayşe Aldin söz alarak "birkaç zenginin cebi dolacak diye toprağımız, suyumuz, havamız kirleniyor. Tarlalarımız verimsizleşiyor. Köylü üretecek ki şehirli yiyecek" diyerek yaşam ve üretim alanlarını savundu. Aliğa Bal Üreticileri Birliği Başkanı Bayram Karcı da arıların öldüğünü, zeytinlerin kuruduğunu anlattı. Yörede yer alan köylerden birinin eski muhtarı, çevredeki tesislerin yol açtığı kirlilik yüzünden kanser hastası olduğunu, bir başka köy sakinini ise su ve toprak kirliliği yüzünden hayvancılığın da öldüğünü dile getirdi. Sık sık "zehir solumak istemiyoruz" "havama, suyuma, toprağıma dokunma" sloganları atıldı. Valilikten gelen yetkililer tarafından halkın toplantı istemediğine dair rapor tutuldu. Katılımcılar köylüler tarafından desteklerin artarak devamı talebiyle uğurlandı.

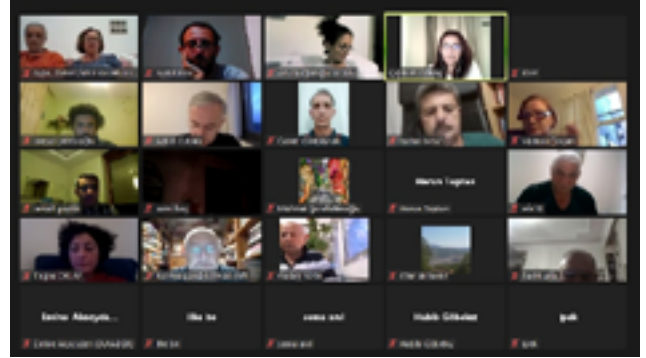
COP26 Türkiye: İklim krizine karşı birleşik mücadele

COP26 Türkiye Koalisyonu'nun düzenlediği "Paris Anlaşması, Avrupa Yeşil Mutabakatı, Yeşil Yeni Düzen ve COP26 Glasgow" atölyesi 29 Eylül'de çevrimiçi olarak yapıldı.

Toplantıda akademisyen-yazar Aykut Çoban ve DiEM25 Çalışma Grubu'ndan Dr. İsmail Gönen, konuyla ilgili hazırladıkları sunumlarını paylaştılar.

İlk sözü alan Aykut Çoban, Paris Anlaşması üzerine 30 yılı aşkındır hükümetlerin iklim krizi üzerine çeşitli toplantılar, protokoller ve anlaşmalar düzenlediğini ama bunlardan hiçbir etkili sonucun ortaya çıkmadığını belirtti. Son dönemde önemli gündem maddeleri haline gelen "Avrupa Yeşil Mutabakatı" ve "yeşil yeni düzen" gibi önerilerin ve politik yönelimlerin iklim krizinin çözümü için adil geçiş, yoksulluk ve işsizlikle mücadele ve yapılacak değişikliklerin kamu bütçeleriyle finanse edilmesi gibi ortak noktaları olduğunu, bunların önerdikleri takvimin (örneğin "2050'de karbonsuz dünya hedefi" gibi) iklim krizinin aciliyetine cevap vermediğini, iklim krizinin sebebinin kapitalizm olduğunu ama bu önerilerin sistem içi öneriler olduğunu ve sebeple değil sonuçlarla mücadele hattına sahip olduğunu vurguladı. (Aykut Çoban'ın sunum için hazırladığı belgeye [buradan](#) ulaşabilirsiniz)

İkinci sözü alan Dr. İsmail Gönen, sunumuna "yeşil yeni düzen" önerilerinin ne zaman, hangi gerekçelerle ortaya çıktığı konusunu ele alarak başladı. Gönen, AB'nin "Avrupa Yeşil Mutabakatı"nın sınırlılıklarını belirttikten sonra DiEM25'in üzerinde kampanya yaptığı "Green New Deal For Europe"un (Avrupa İçin Yeşil Yeni Düzen) tanıtımını yaptı. Gönen, Avrupa Yeşil Mutabakatı'ndan farklı olarak Avrupa İçin Yeşil Yeni Düzen'in tabandan inşa edilen, katılımcı bir süreç olduğunu belirtti. (İsmail Gönen'in toplantı için hazırladığı

sunuma [buradan](#) ulaşabilirsiniz)

TBMM ekoloji ve iklim değişikliği komisyonları üyesi, HDP milletvekili Oya Ersoy da toplantıda kısa bir söz alarak meclis çalışmalarından bahsetti. Ersoy, mecliste kurulan bu komisyonlarda yaşam savunucularından ziyade çoğunlukla maden şirketlerinin sahiplerinin dinlendiğini ve bu yüzden aslında bu komisyonların işlevsiz kaldığını söyledi.

Toplantının tartışma bölümünde katılımcılar, iklim krizinin antikapitalist çözümü, farklı siyasi düşüncelerin birlikte mücadelesinin önemi, iklim krizinin yarattığı göçmenlik olgusu gibi sorunlar üzerine odaklandılar.

Toplantının Youtube kaydı: <https://www.youtube.com/watch?v=CPoKQ9HyekY>

(Yazı <https://www.cop26trkoalisyonu.org/2021-09-30/cop26-turkiye-ilk-toplantisini-gerceklestirdi1> adresinden alınmıştır)

HDP Demokratik Yerel Yönetimler Kadın Konferansı

HDP Demokratik Yerel Yönetimler Kadın Kurulu'nun 25 Eylül Cumartesi günü Ankara'da gerçekleştirdiği konferansa Yeşil Sol Parti adına Eşsözcümüz Ayşe Erdem ile MYK ve Kadın Meclisi üyemiz Tülay Koçak katıldı. "Kadın Özgürlükçü Yerel Yönetimleri Savunma, Kayyım Rejimini Yıkma Zamanı" şiarıyla yapılan konferans İzmir'de katledilen Deniz Poyraz'ın şahsında özgürlük mücadelesinde yaşamını yitiren

kadınlara ithaf edildi. O güne dek yapılan çalışmaların değerlendirildiği ve yeni döneme yönelik önerilerin tartışıldığı toplantıda, erkek egemen iktidarın tekçi politikalarına karşı birleşik kadın özgürlük mücadelesinin büyütülerek sürdürülmesi gereği vurgulandı. Savaş ve şiddet politikalarına karşı barışın savunusuna devam edileceği belirtilerek teklik rejimine karşı farklılıklarımızla, inançlarımızla, kültürümüzle bir arada yaşama siyasetinin, kadın cephesinden demokratik bir toplumun zemini olarak görüldüğü kaydedildi. Erkek siyaset karşısında "eş başkanlık mor çizgimizdir" denilerek yerel yönetimlerde bu modelden taviz verilmeyeceği, kayyım atayanlara en büyük cevabın bu sistemi yaşama geçirmeye devam etmek olduğu anlatıldı. Ekolojik, demokratik, kadın özgürlükçü bir yaşam için yeniden ve yerinden inşanın kadınlar öncülüğünde gerçekleşeceği, üretimden yönetime her alanda kadınların "biz varız" diyerek yollarına devam edeceği belirtildi. Tutuklu HDP belediye eş başkanları, yakın zamanda en iyi belediyeçilik ödülü alan Rakka Belediye Başkanı Leyla Mustafa, Afganistan'da Taliban rejimine karşı mücadele eden kadınlar dayanışma duyguları ile selamlandı. Tüm kadınlara seslenilerek dünyanın neresinde olursa olsun kadınlara ve kazanımlarına yönelik saldırılara karşı hep birlikte ses çıkarma ve erkek egemen sisteme meydan okuma çağrısı yapıldı.

Geri dönüşüm işçileri ve çevresel adalet

Yeşil Sol Akademi 3 Ekim’de “Katı Atık İşçileri, Güvencesizlik, Çevresel Adalet” toplantısı düzenledi. Toplantıda katı atık toplayan işçileri temsilen Mahmut Aytar ve Boğaziçi Üniversitesi öğretim üyelerinden Sinan Erensü birer sunum yaptı.

İlk sözü alan Mahmut Aytar, katı atık toplayıcılarının yaptıkları işin çerçevesine, çalışma koşullarına ve karşılaştıkları zorluklara değindikten sonra son dönemde İstanbul valiliğinin kendilerine yönelik baskılarından bahsetti. Kağıt toplayıcılığının güvencesiz çalışma koşulları, bu alanda hizmet veren insanları çok düşük gelirler karşılığında uzun saatler çalışmak zorunda bırakıyor. Aytar, kendilerinin ürettiği hizmetin atıkların geri dönüşüme olan katkısının altını çizdikten sonra valiliğin kendilerine yönelttiği çevreyi kirletme suçlamasının asılsızlığının altını çizdi.

Toplantıda ikinci sözü kullanan akademisyen Sinan Erensü sunumunda çevresel adalet konusuna yoğunlaştı. Çevre sorunlarının ve bu sorunların yarattığı “afetler”in toplumun dar gelirli ve/veya savunmasız kesimlerini etkilediğini belirtti.

Toplantının Youtube kaydı: <https://www.youtube.com/watch?v=OZfO5zIPpeA&t=746s>

Polis, işçilere saldırdı

Atık kağıt işçileri, İstanbul Ümraniye’de 5 Ekim’de geri dönüşüm depolarına baskın düzenlenmesini ve kendilerine dönük baskıları protesto etmek için Ümraniye’de bulunan depoları önünde 6 Ekim’de basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamaya, Halkların Demokratik Kongresi (HDK) İstanbul İl Meclisi yöneticileri, Halkların Demokratik Partisi (HDP) milletvekilleri Züleyha Gülüm ve Musa Piroğlu, Cumhuriyet Halk Partisi (CHP) İstanbul İl ve Ümraniye ilçe örgütü, Yeşil Sol Parti İstanbul Eş sözcüsü Mevlüt Ustabas, Yeşil Sol Parti MYK üyesi Sami Evren ve çeşitli sendika temsilcileri katıldı.

Açıklamada konuşan katı atık işçilerinden Mahmut Aytar, “Valilik bu baskınların tek gerekçesinin mevzuata uygunluk sağlamak olduğunu söylüyor. Bahsettiğiniz mevzuat çıktığı 2004 yılından bu güne kadar bizim sayabildiğimiz kadarıyla 17 kere değişikliğe uğradı. Daha mevzuatı çıkaranlar ne istediğini bilmiyor” dedi.

Zabıta ve polis saldırısına uğrayan, depoları mühürlenerek atık kağıt işçileri, farklı bir iş imkanı olmadığı için çöpe yöneldiklerini belirterek, “Ama iktidar bize bunu da çok görüyor” diye tepki gösterdi.

İstanbul’un Ümraniye ilçesinde bulunan geri dönüşüm depolarına baskın düzenleyen Ümraniye Belediyesi’ne bağlı zabıta ve polisler, atık kağıt işçilerin depolarını yaktı. İşçilere biber gazı ve plastik mermi ile müdahale edilirken, 3 işçi ise tutuklandı. Ümraniye’de bulunan bir çok geri dönüşüm deposu mühürlenirken, atık kağıt işçilerinin tedirgin bekleyişi ise sürüyor. Depolarına baskın yapılması ve arkadaşlarının tutuklanmasına tepki gösteren işçiler, haksızlığa uğradıklarını söyledi (Haber <https://etelgraf.com/zabita-ve-polis-saldirisi-ugrayan-depolari-muhurlenen-atik-kagit-iscileri-diren-mekte-ismarli> adresinden kısaltılarak alınmıştır)

Bahçelievler’de katledilen gençleri saygıyla anıyoruz

8 Ekim 1978 gecesi Ankara Bahçelievler’de yaşları 20 ile 26 arasında değişen 7 TİP’li öğrenci -Serdar Alten, Hürkan Gürses, Efraim Ezgin, Latif Can, Osman Nuri Uzunlar, Faruk Erzan, Salih Gevence- ülkücü katiller tarafından vahşice katledildi. Katiller, devlet tarafından korundu, “şerefli” addedilerek sahiplenildi. Katliamın planlayıcısı Abdullah Çatlı asla yakalanmadı, yıllar sonra Susurluk kazasında öldü. Gençlerin çoğunu öldüren Haluk Kırıcı defalarca “yanlışlıkla” tahliye edildikten sonra tutuklanıp kısa bir süre hapis yattı, AKP iktidarında denetimli serbestlikten yararlanarak salıverildi. Diğer failer ya hiç yakalanmadı ya da çeşitli aflarla serbest bırakıldılar. Devlet, “iş adamı” olan bazı failere ihale bile verdi. Hukuki süreçler sona erse de bu dava vicdanları yaralamaya devam ediyor. Katledilenleri değil katilleri koruyan bu düzene karşı adalet arayışımız sürecektir. Bahçelievler katliamını unutmayacak, unutturmayacağız. Öldürülen 7 TİP’li genci saygıyla anıyoruz.

